

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 1ης Σεπτεμβρίου 2003

κατόπιν αιτήματος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναφορικά με σύσταση για απόφαση του Συμβουλίου για την έγκριση ορισμένων τροποποιήσεων των άρθρων 3 και 7 της νομισματικής συμφωνίας μεταξύ της Ιταλικής Δημοκρατίας, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και του κράτους της Πόλης του Βατικανού, εκπροσωπούμενου από την Αγία Έδρα, καθώς και για την παροχή εξουσιοδότησης στην ιταλική κυβέρνηση για τη θέση σε ισχύ των εν λόγω τροποποιήσεων) [COM(2003) 387 τελικό]

(CON/2003/18)

(2003/C 212/06)

1. Στις 17 Ιουλίου 2003, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διατυπώσει τη γνώμη της αναφορικά με σύσταση για απόφαση του Συμβουλίου για την έγκριση ορισμένων τροποποιήσεων των άρθρων 3 και 7 της νομισματικής συμφωνίας μεταξύ της Ιταλικής Δημοκρατίας, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και του κράτους της Πόλης του Βατικανού, εκπροσωπούμενου από την Αγία Έδρα, καθώς και για την παροχή εξουσιοδότησης στην ιταλική κυβέρνηση για τη θέση σε ισχύ των εν λόγω τροποποιήσεων [COM(2003) 387 τελικό] (εφεξής καλούμενη «σύσταση»).
2. Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ να διατυπώνει τη γνώμη της βασίζεται στο άρθρο 111 παράγραφος 3 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας μεταξύ της Ιταλικής Δημοκρατίας, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και του κράτους της Πόλης του Βατικανού, εκπροσωπούμενου από την Αγία Έδρα⁽¹⁾ (εφεξής καλούμενης «νομισματική συμφωνία»). Η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ σύμφωνα με το άρθρο 17.5 πρώτη πρόταση του εσωτερικού κανονισμού της ΕΚΤ.
3. Σύμφωνα με τη σύσταση, οι σχεδιαζόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 3 και 7 της νομισματικής συμφωνίας προβλέπουν αύξηση του συνολικού ανώτατου ορίου για το δικαίωμα έκδοσης κερμάτων ευρώ από το κράτος της Πόλης του Βατικανού από 670 000 ευρώ σε 1 000 000 ευρώ ετησίως από την 1η Ιανουαρίου 2004. Ακόμα, προβλέπεται να αυξηθούν από 201 000 ευρώ σε 300 000 ευρώ, από την 1η Ιανουαρίου 2004, τα πρόσθετα ποσά σε κέρματα ευρώ που το κράτος της Πόλης του Βατικανού δικαιούται να εκδίδει σε τρεις ειδικές περιπτώσεις: σε ένα έτος χρείας της Αγίας Έδρας, σε κάθε Ιωβηλαίο έτος και κατά το έτος έναρξης Οικουμενικής Συνόδου. Η αιτιολογία που δίδεται για τα νέα αυτά ανώτατα όρια, τα οποία πρότεινε η Ιταλική Δημοκρατία, είναι ότι ο μέγιστος αριθμός κερμάτων που δικαιούται να κόβει το κράτος της Πόλης του Βατικανού βάσει της νομισματικής συμφωνίας είναι μικρότερος από το μέγιστο αριθμό κερμάτων ο οποίος επιτρεπόταν ρητώς βάσει της προϊσχύουσας νομισματικής σύμβασης (εφεξής καλούμενης «νομισματική σύμβαση») μεταξύ της Ιταλικής Δημοκρατίας και του κράτους της Πόλης του Βατικανού⁽²⁾, τόσο υπό κανονικές όσο και υπό ειδικές συνθήκες.
4. Η ΕΚΤ σημειώνει ότι με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου μόνου της σύστασης, η Ιταλική Δημοκρατία εξουσιοδοτείται, κατά παρέκκλιση από τις διαδικασίες που καθορίζουν τα άρθρα 7 και 8 της απόφασης 1999/98/ΕΚ του Συμβουλίου της 31ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με τη θέση που πρόκειται να λάβει η Κοινότητα όσον αφορά συμφωνία περί των νομισματικών σχέσεων με την Πόλη του Βατικανού⁽³⁾, να επιφέρει τις αναγκαίες τροποποιήσεις στη νομισματική συμφωνία εξ ονόματος της Κοινότητας. Η ΕΚΤ επιθυμεί να επιστήσει την προσοχή στο γεγονός ότι η τρίτη παράγραφος του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας προβλέπει ειδική διαδικασία τροποποίησης της εν λόγω συμφωνίας, βάσει της οποίας «εφαρμόζονται οι διαδικασίες και το κοινοτικό δίκαιο όπως θα ισχύουν τότε». Η ΕΚΤ κρίνει ότι οι «διαδικασίες [...] όπως θα ισχύουν τότε» που μνημονεύονται στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας, είναι αυτές που καθορίζονται στην απόφαση 1999/98/ΕΚ. Οι εν λόγω διαδικασίες δεν προβλέπουν μόνον την έκδοση γνώμης της ΕΚΤ, αλλά απαιτούν, μεταξύ άλλων, να συμπράττει η τελευταία πλήρως στις διαπραγματεύσεις μεταξύ του κράτους της Πόλης του Βατικανού και της Ιταλικής Δημοκρατίας στον τομέα της αρμοδιότητάς της. Σχετικά, η ΕΚΤ θα ήθελε να επιστήσει την προσοχή και στο γεγονός ότι η νομισματική σύμβαση μεταξύ της Γαλλικής Δημοκρατίας, ενεργούσας εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και της κυβέρνησης της Αυτού Γαληνοτάτης Υψηλότητας του Πρίγκιπα του Μονακό⁽⁴⁾ (εφεξής καλούμενη «σύμβαση του Μονακό») ορίζει ειδικά (στο άρθρο 15 παράγραφος 2) ότι σε περίπτωση τροποποίησης των διατάξεων της σύμβασης του Μονακό, «εφαρμόζονται οι διαδικασίες που θεσπίστηκαν με την απόφαση 1999/96/ΕΚ του Συμβουλίου⁽⁵⁾, της 31ης Δεκεμβρίου 1998». Το άρθρο 7 της απόφασης 1999/96/ΕΚ προβλέπει την πλήρη σύμπραξη της ΕΚΤ στις διαπραγματεύσεις, στον τομέα της αρμοδιότητάς της. Η ΕΚΤ κρίνει ότι η ρητή παραπομπή που κάνει στην απόφαση 1999/96/ΕΚ η σύμβαση του Μονακό, η οποία συνήφθη μετά τη νομισματική συμφωνία, ενισχύει το συμπέρασμα ότι οι «διαδικασίες [...] όπως θα ισχύουν τότε» στις οποίες γίνεται αναφορά στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας, είναι αυτές που καθορίζονται στην απόφαση 1999/98/ΕΚ.

(1) ΕΕ C 299 της 25.10.2001, σ. 1.

(2) Νομισματική σύμβαση μεταξύ της Ιταλίας και της Πόλης του Βατικανού, κυρωθείσα από την Ιταλία με το νόμο 119/1994. Δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας αριθ. 43 της 22ας Φεβρουαρίου 1994.

(3) ΕΕ L 30 της 4.2.1999, σ. 35.

(4) ΕΕ L 142 της 31.5.2002, σ. 59.

(5) Απόφαση 1999/96/ΕΚ του Συμβουλίου της 31ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με τη θέση που πρόκειται να λάβει η Κοινότητα όσον αφορά συμφωνία περί των νομισματικών σχέσεων με το Πριγκιπάτο του Μονακό (ΕΕ L 30 της 4.2.1999, σ. 31).

5. Η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας τη σύσταση για απόφαση του Συμβουλίου για την έγκριση ορισμένων τροποποιήσεων των άρθρων 3 και 7 της νομισματικής συμφωνίας, θεωρεί ότι οι εν λόγω τροποποιήσεις δεν μπορούν να βασιστούν στην ισχύουσα απόφαση 1999/98/ΕΚ και στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας. Αυτό θα μπορούσε να σημαίνει ότι όλες οι μελλοντικές τροποποιήσεις της νομισματικής συμφωνίας θα πρέπει επίσης να βασίζονται σε νέα απόφαση του Συμβουλίου, πράγμα που θέτει σε αμφισβήτηση την ερμηνεία και τη συνάφεια της τρίτης παραγράφου του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας. Μολονότι, εν όψει των καθαρά τεχνικής φύσης προτεινόμενων τροποποιήσεων, η προσέγγιση της Επιτροπής μπορεί στη συγκεκριμένη περίπτωση να κριθεί αποδεκτή, η ΕΚΤ προτείνει, προκειμένου να διευκρινιστεί το ζήτημα αυτό και να οριστεί κατάλληλη διαδικασία για τυχόν μελλοντικές τροποποιήσεις της νομισματικής συμφωνίας, να αντικατασταθεί η αιτιολογική σκέψη 7 της σύστασης από το ακόλουθο κείμενο:

«Η διαδικασία που ακολουθήθηκε κατά τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη της νομισματικής συμφωνίας είναι η προβλεπόμενη από τα άρθρα 7 και 8 της απόφασης 1999/98/ΕΚ του Συμβουλίου της 31ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με τη θέση που πρόκειται να λάβει η Κοινότητα όσον αφορά συμφωνία περί νομισματικών σχέσεων με την Πόλη του Βατικανού⁽¹⁾. Δυνάμει της τρίτης παραγράφου του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας, εφόσον κριθεί σκόπιμο να τροποποιηθούν οι διατάξεις της συμφωνίας, εφαρμόζονται οι διαδικασίες και το κοινοτικό δίκαιο όπως θα ισχύουν τότε. Η φράση “διαδικασίες [...] όπως θα ισχύουν τότε” θα πρέπει να ερμηνευθεί ως παρέμπουσα στην απόφαση 1999/98/ΕΚ.»

Επιπλέον, το άρθρο μόνο θα πρέπει να τραπεί σε άρθρο 1, και νέο άρθρο 2 θα πρέπει να προστεθεί στην απόφαση του Συμβουλίου, το οποίο να έχει ως εξής:

«Σε περίπτωση που στο μέλλον κριθεί σκόπιμο να τροποποιηθούν περαιτέρω οι διατάξεις της νομισματικής συμφωνίας, η Ιταλική Δημοκρατία, εξ ονόματος της Κοινότητας, διεξάγει τις διαπραγματεύσεις και συμφωνεί τις αναγκαίες τροποποιήσεις με το κράτος της Πόλης του Βατικανού βάσει των διαδικασιών που καθορίζονται στα άρθρα 7 και 8 της απόφασης 1999/98/ΕΚ του Συμβουλίου της 31ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με τη θέση που πρόκειται να λάβει η Κοινότητα όσον αφορά συμφωνία περί νομισματικών σχέσεων με την Πόλη του Βατικανού⁽¹⁾.»

Ενόψει των εν λόγω αλλαγών, θα ήταν επίσης σκόπιμο να διαγραφούν από τον τίτλο της σύστασης οι λέξεις «των άρθρων 3 και 7».

6. Η ΕΚΤ κρίνει ότι η μνεία της νομισματικής σύμβασης, και συγκεκριμένα του μέγιστου αριθμού κερμάτων που ρητώς επιτρεπόμενα βάσει αυτής, η οποία γίνεται στη σύσταση προκειμένου να αιτιολογηθεί η προτεινόμενη αύξηση του συνολικού ανωτάτου ορίου κερμάτων ευρώ που μπορεί να εκδίδει το κράτος της Πόλης του Βατικανού από την 1η Ιανουαρίου 2004, θα μπορούσε να είναι περισσότερο εκτενής, ώστε να

καταστεί απολύτως σαφής. Η ΕΚΤ σημειώνει, από την άποψη αυτή, ότι η μέγιστη ονομαστική αξία των κερμάτων ευρώ που εκδίδονται στο πλαίσιο της νομισματικής συμφωνίας ήδη υπερβαίνει τα επίπεδα που επέτρεπε η νομισματική σύμβαση. Επιπλέον, η προτεινόμενη αύξηση της μέγιστης ονομαστικής αξίας, δεν θα επέφερε απαραίτητως και αύξηση του αριθμού κερμάτων που επιτρέπεται να κοπούν, ο οποίος προσεγγίζει τα επίπεδα που επέτρεπε η νομισματική σύμβαση.

7. Η ΕΚΤ σημειώνει την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 3 της νομισματικής συμφωνίας και αντιλαμβάνεται ότι η διατύπωση της παραγράφου 1 στοιχείο α) του άρθρου μόνου της σύστασης αναφέρεται μόνον στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 3, επιφυλασσομένων συνεπώς των επόμενων παραγράφων του εν λόγω άρθρου, σύμφωνα με τις οποίες τα κέρματα ευρώ τα οποία εκδίδει το κράτος της Πόλης του Βατικανού δέον να είναι πανομοιότυπα με εκείνα που εκδίδουν τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας τα οποία έχουν υιοθετήσει το ευρώ, όσον αφορά την ονομαστική αξία, την ιδιότητα του νομίμου χρήματος, τα τεχνικά χαρακτηριστικά, τα καλλιτεχνικά χαρακτηριστικά της κοινής όψης και τα κοινά καλλιτεχνικά χαρακτηριστικά της εθνικής όψης των κερμάτων ευρώ, ενώ τα καλλιτεχνικά χαρακτηριστικά της εθνικής όψης που εμπιπουν στην αρμοδιότητα του κράτους της Πόλης του Βατικανού πρέπει να γνωστοποιούνται εκ των προτέρων στις αρμόδιες κοινοτικές αρχές. Η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι οι ισχύουσες παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 3 της νομισματικής συμφωνίας θα συνεχίσουν να αποτελούν μέρος του άρθρου 3 μετά την τροποποίησή του. Σχετικά, θα ήταν σκόπιμο να επανειπυτωθεί η πρώτη φράση της παραγράφου 1 στοιχείο α) ως εξής: «Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 3 αντικαθίσταται από την εξής διάταξη: [...]».

8. Η ΕΚΤ κρίνει ότι η παρούσα αναθεώρηση του αριθμού κερμάτων ευρώ τα οποία μπορεί να εκδίδει το κράτος της Πόλης του Βατικανού θα περιορίσει την ανάγκη αναθεώρησης των εν λόγω αριθμών από τα αρμόδια δημοσιονομικά όργανα της Ιταλικής Δημοκρατίας και του κράτους της Πόλης του Βατικανού το 2004, όπως προβλέπει η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας, χωρίς, εντούτοις, να θίγονται οι επόμενες ανά διετία αναθεωρήσεις που προβλέπει η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 12 της νομισματικής συμφωνίας.

9. Τέλος, η ΕΚΤ κρίνει ότι στις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4⁽²⁾ της σύστασης, η ιταλική λίρα θα πρέπει να αναφέρεται με τον ορθό κωδικό ISO· επομένως ο κωδικός LIT πρέπει να αντικατασταθεί από τον κωδικό ITL. Περαιτέρω, θα πρέπει να διαγραφεί το πρώτο «και» από την αιτιολογική σκέψη 4⁽³⁾.

10. Η παρούσα γνώμη δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Φρανκφούρτη, 1 Σεπτεμβρίου 2003.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ

Willem F. DUISENBERG

⁽¹⁾ ΕΕ L 30 της 4.2.1999, σ. 35.

⁽²⁾ Η παρατήρηση αυτή αφορά μόνον τα κείμενα στην ελληνική, την αγγλική και την ολλανδική γλώσσα, καθώς και το κείμενο στη δανική γλώσσα, μόνον σε σχέση με την αιτιολογική σκέψη 4.

⁽³⁾ Η παρατήρηση αυτή δεν αφορά τα κείμενα στη γερμανική, την ισπανική και την ολλανδική γλώσσα.